

Деница Минчева

ЗОВ

Ела сега!
Далече са мъглите
и тежките изпити небеса.
Ела –
в земята има пътища протрити
и свята топлина.

Ела.
Аз имам да ти дам сърце,
което още пази всички болки.
И, колкото и да не вярваш днес,
за теб са повечето мои песни.

Сега ела – аз имам светлина
и плахо тръпнеща утеха.
У мен живее Вечността
и славата нелека.

КРАЙ

© 2008 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11820>]